

være medlem af en kommunalbestyrelse. Dette indebærer en ophævelse af lægdsforstanderens (politimesterens) medlemskab af sessionen, men ifølge lovforslagets bemærkninger er det tanken administrativt at foreskrive, at en erklæring fra politimesteren vil være at indhente i sager om udelukkelse fra tjeneste i forsvaret på grund af straf.

Ifølge loven ophæves endvidere den ved værnepligtsloven af 1954 indførte faste session, således at *den ordinære session gøres permanent*.

Endelig er der gennemført en ændring af bestemmelsen i værnepligtslovens § 13, stk. 1, hvorefter en værnepligtig hidtil alene har været pligtig at fremstille sig for sessionen på det *sted*, hvor han havde sin bopæl eller opholdt sig. Efter loven kan det nu pålægges de værnepligtige at fremstille sig for sessionen i den *udskrivningskreds*, hvor de har deres bopæl eller opholder sig. Dette vil sige, at loven åbner mulighed for, dels at det bestemmes, at der kun skal afholdes session *ét sted i hver udskrivningskreds*, dels at de værnepligtige, selv om man måtte beholde det nuværende system med flere sessionssteder i hver udskrivningskreds, kan tilsiges til at give møde på et hvilket som helst af de pågældende sessionssteder.

Under henvisning hertil indeholder loven en bemyndigelse for indenrigsministeren til med tilslutning fra folketingets finansudvalg at fastsætte regler om fri rejse fra den værnepligtiges bopæl til det sted, hvor sessionen afholdes.

Det fremsatte lovforslag var ganske identisk med det forslag, der indeholdes i den af indenrigsministeriets værnepligtsudvalg af 1967 afgivne 1. delbetænkning. Begrundelsen for at ophæve lægdsmands- og lægdsforstanderinstitutionen var dels, at de rent administrative arbejdsopgaver, der påhviler lægdsmanden og lægdsforstanderen, gennem de senere år er aftaget i betydelig grad, senest som følge af gennemførelsen af samarbejdet mellem det centrale personregister og udskrivningsvæsenet pr. 1. januar 1969, dels at ej heller lægdsforstanderens og lægdsmandens hverv som medlemmer af sessionen — som forholdene er i dag — selvstændigt synes at kunne berettige til en bevarelse af de to institutioner. Det bemærkes herved, at udgifterne til lægdsmandenes aflønning m. m. i finansåret 1968-69 har udgjort over 1 mill. kr. eller ca. 10 pct. af udskrivningsvæsenets samlede budget.